

‘Ik leg de hele weg af’

Door Jannie Benedictus

Weer de studiebanken in of een boek schrijven: wat doen professionals tijdens hun loopbaan? Deze week Mijntje Lückerath-Rovers (1968), hoogleraar corporate governance aan Tilburg University/TIAS en commissaris bij diverse organisaties.

Ustudeerde na de middelbare school financiële economie. Waarom? ‘Ik was uitgeloot voor bedrijfskunde en beschikte over wiskundige aanleg. Ik bleek die ingewikkelde studie erg leuk te vinden. Niet dat het een wedstrijd was, maar ik beschouwde het als een eer om verder te komen in wat toch uitdagende materie was. Uitgeloot worden was ongepland: dat soort toevalligheden heeft me vaker ergens gebracht.’

Zoals? ‘Na mijn studie werkte ik een aantal jaren voor Rabobank in gestructureerde financieringen. Internationaal en inhoudelijk, maar weinig flexibel met drie kleine kinderen. Ik kwam terug van vakantie en besloot de stapel ongelezen kranten door te nemen, wat ik normaal nooit doe na een vakantie. Mijn oog viel op een vacature voor universitair docent financiële markten. Zo stapte ik over naar de wetenschap.’

Wat trekt u in corporate governance? ‘Dat vakgebied werd gedomineerd door juristen en ik wilde een economische component toevoegen. Niet alleen voldoen aan de regels van goed bestuur, maar bedenken: wat doet het ertoe? Gaan bedrijven er beter door presteren? Om de boardroomdynamieken beter te snappen, ben ik in 2019 psychologie gaan studeren.’

U deed de volledige studie. Wat maakte dat u daar zin in had? ‘Zo zit ik in elkaar. Ik wil niet een cursus volgen, ik leg de hele weg af. Omdat ik in mijn hele loopbaan gedreven word door

nieuwsgierigheid, maar ook omdat ik legitimiteit wil over wat ik zeg. Het moet onderbouwd zijn.’

U werd erg zichtbaar door het jaarlijks samenstellen van de Female Board Index. Was dat een strategische keuze? ‘Ik vond het belangrijk zichtbaar te maken hoe weinig divers het bestuur van beursgenoteerde ondernemingen is. Die lijst heeft me veel gebracht, maar soms word ik iets te veel met het onderwerp vereenzelvigd. Dan vraagt men mijn mening over de kinderopvang in Nederland of vrouwelijk leiderschap. Daar weet ik op mijn eigen ervaringen na weinig vanaf.’

Wat is het beste advies dat u ooit kreeg? ‘Als nieuwe commissaris had ik bij een bepaald onderwerp tien vragen opgesteld voor het bestuur. Die werden in de vergadering keurig alle tien behandeld. Maar een bestuurder zei me achteraf: er waren twee vragen cruciaal; je had beter alleen die gesteld. Hij had gelijk. Direct tot de kern komen, is ook een kwestie van lef hebben. Ik wilde te graag laten zien hoe goed ik me had ingelezen.’

Heeft u tegenslag gekend in uw carrière? ‘Niet veel. Er is mij weleens een promotie beloofd die ik niet kreeg, en daar voelde ik me belazerd door. En ik word ook weleens afgewezen voor een commissarissenrol. Toch zet ik me daar vrij snel overheen, in het vertrouwen dat er wel weer iets anders op mijn pad komt.’

Wat zou u graag nog willen toevoegen aan uw loopbaan? ‘Ik publiceer artikelen en boeken over mijn vakgebied, maar het schrijven van een financiële thriller lijkt me geweldig. Dat moet vrees ik wel wachten tot na mijn 67ste.’ **P**

‘Over een afwijzing zet ik me meestal vrij snel heen, in het vertrouwen dat er wel weer iets anders op mijn pad komt’